

"Om et kristent menneskes frihed"

- Tanker fra egnens præster, så længe kirkerne holder lukket i forbindelse med Coronakrisen.

I en lille bog, der hedder *Om et kristent menneskes frihed*, skriver Martin Luther om troen og om den magt, den giver. At troen kan flytte bjerge. At der ikke er nogen grænser for, hvad det troende menneske kan udrette. At det troende menneske endda kan siges, at have magt over Gud, fordi Gud altid vil være villig til at gøre, hvad det troende menneske vil. Det er jo voldsomt!

For at forstå det, skal man genlæse bogen fra begyndelsen af. Han siger her to ting, om det troende menneske. For det første siger han, at det troende menneske er fuldstændigt frit. Der er ikke nogen regler, vi som troende skal leve op til. Der er ikke noget, vi behøver at frygte fra Gud. Gud er ikke reglernes, men altid først og fremmest kærlighedens Gud. Derfor er mennesket frit! Vi er frie til at leve vores liv, som vi nu bedst kan.

Det er menneskets frihed. Men det troende menneske er ikke bare frit, det er samtidig tjener. Den frihed, vi har i forhold til Gud, og den tid vi får til overs, når vi nu ikke skal leve op til alle mulige krav for at gøre os fortjent til Guds kærlighed, den tid, kan vi nu i stedet bruge på at gøre noget godt for vores medmennesker. I forhold til Gud kan vi være ubekymrede og frie, men i forhold til vores medmennesker, har vi altid et ansvar.

Og det er netop her, det kommer ind, der her med, at det troende menneske har magt over Gud. For det handler slet ikke om magt. Det handler ikke om, at Gud skal gøre det, vi beder ham om at gøre. Det handler om, at Gud og vi vil det samme. At vi indser, at vi har et ansvar i forhold til vores medmenneske. At det bliver vores vilje, som det også er Guds vilje. At vi tager det ansvar på os, som vi har fået overdraget af Gud, og gør det til vores eget. At vi altså ikke ser det som et ansvar, vi skal forsøge at leve op til, for at gøre Gud tilfreds, men at det bliver et ansvar, som vi selv kan se det nødvendige i. Som vi tager på os som det mest naturlige af alt.

*Af Ulrik Maarup Iversen,
Sindal-Astrup Pastorat og Kragsskovhede Statsfængsel,
den 27. april 2020*